

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/185/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513202411
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2513202411.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády, 50003 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 247 85 199, zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovanému: Z. N., H.. XX.XX.XXXX, R. C. M., toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom: A.. Z. U., T. X. K. R., o zaplatenie 6.359,30 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobu doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.2.2013 (bližšie špecifikovanou dňa 6.12.2013) domáhal zaplatenia sumy 6.359,30 € spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania žalovaným. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako postupník uzavrel dňa 29.11.2011 Zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou Santander Consumer Finance a.s., Česká republika, IČO: 251 03 768, na základe ktorej sa stal veriteľom pohľadávok spolu s ich príslušenstvom. Žalovaný dňa 24.6.2008 uzavrel úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX so spoločnosťou Santander, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 4.979,09 €/150.000,-Sk na kúpu motorového vozidla. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať formou mesačných splátok v počte 48 po 159,30 €, s úrokovou sadzbou 18 %. Žalovaný z predpísaných 48 splátok uhradil len 4 splátky v celkovej výške 637,20 eura. Nakoľko si žalovaný neplnil riadne a včas svoje povinnosti, veriteľ v súlade s Čl. 6.3.1. Všeobecných zmluvných podmienok využil svoje právo a odstúpil od zmluvy listom zo dňa 28.12.2009, pričom odstúpenie nadobudlo účinnosť dňa 15.1.2010. Na list veriteľa, ktorým si zároveň uplatnil od žalovaného zaplatenie celej výšky pohľadávky, žalovaný nereagoval, rovnako ani na výzvu zo dňa 22.10.2010.

Žalovaný sa k doručenej žalobe vyjadril, že sa nachádza vo výkone trestu a nemá inú možnosť, než uhradiť žalobcom požadovanú čiastku zrážkami zo mzdy, stal sa bezdomovcom, je nemajetný. V priebehu konania sa pobyt žalovaného stal neznámy, zásielky súdu mu nebolo možné doručiť, toho času sa nachádza na neznámom mieste, preto mu súd v zmysle § 29 ods. 2,6 O.s.p. ustanovil opatrovníka a konal s opatrovníkom. Ustanovený opatrovník žalovaného sa k žalobe nevyjadril.

Zástupca žalobcu ani opatrovník žalovaného sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli naň riadne a včas predvolaní, svoju neúčast' ospravedlnil zástupca žalobcu. Opatrovník žalovaného svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Súd vec prejednal preto bez ich účasti postupom v zmysle v § 101 ods. 2 O.s.p.

Zástupca žalobcu vo faxovom podaní zo dňa 7.10.2015 (súdu doručenom dňa 7.10.2015), oznámil, že netrvá na svojej účasti na pojednávaní a žiadal rozhodnúť na základe preložených listinných dôkazov (pozn. súdu - pojednávanie odročiť nežiadal), taktiež uviedol, že súd by nemal posudzovať plynutie premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., nakoľko žalobca si uplatnil svoj nárok najskôr na Rozhodcovskom súde, pričom Rozhodcovský súd komory arbitrov ako stály rozhodcovský súd vydal dňa 30.11.2011 rozhodcovský rozsudok č.k. 123/2011/KA. Ďalej uviedol, že nakoľko predmetný rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom z dôvodu, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - rozhodcovskú doložku, ktorá nebola individuálne dojednaná, podal žalobca dňa 11.2.2013 žalobu na súd. Poukázal na ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zástupca žalobcu k faxovému podaniu predmetný rozhodcovský rozsudok č.k. 123/2011/KA nepriložil, tento bol súdu doručený až dňa 9.10.2015, t.j. po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: zmluvou o postúpení, úverovou zmluvou, všeobecnými zmluvnými podmienkami, splátkovým kalendárom, odstúpením od zmluvy a zistil tento skutkový stav veci:

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.11.2011 žalobca preukázal svoje právne nástupníctvo vo veci.

Právny predchodca žalobcu (spoločnosť: Santander Consumer Finance a.s., so sídlom Šafránkova 1, Praha 5, Česká republika, IČO: 251 03 768 uzatvoril so žalovaným dňa 24.06.2008 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky formou úveru vo výške 150.000,-Sk (4.979,09 €), s ročnou úrokovou 18 %, mesačnou splátkou: 4.799 Sk,- (159,30 €), počet splátok: 48, RPMN 25,45 %, celkové náklady spojené s úverom - 80.352,-Sk (2.667,20 €). Zo zmluvy vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver za účelom kúpy motorového vozidla.

Podľa Všeobecných zmluvných podmienok Santander Consumer Finance a.s. (ďalej len „VZP“), je v zmysle čl. 6.3.1 veriteľ oprávnený odstúpiť od úverovej zmluvy, ak sa klient dostal do omeškania so zaplatením jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok. Podľa čl. 6.3.3 VZP sa úverová zmluva ukončuje doručením odstúpenia od zmluvy klientovi. Podľa čl. 8.5 VZP sa písomnosti považujú za doručené dňom podpisu potvrdenky písomnosti alebo dokladu pošty o doručení alebo dňom doručenia vrátenej zásielky späť veriteľovi z dôvodu nedoručenia klientovi.

Z písomnosti právneho predchodcu žalobcu zo dňa 28.12.2009 označenej ako - Odstúpenie od zmluvy č. XXXXXXXXXX súd zistil, že v nej právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že v súlade s čl. 6.3 Všeobecných zmluvných podmienok odstupuje od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX, z dôvodu, že neboli riadne a v dohodnutom terméne zaplatené peňažné záväzky.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.7.2008, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.7.2008, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2008 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Z listinných dôkazov mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 24.6.2008 úverovú zmluvu podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi peňažné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v mesačných splátkach. Zmluva uzavretá právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah žalovaný nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný. Uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z dikcie ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom podľa § 52 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka sa za dodávateľa považuje osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a za spotrebiteľa fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súčasne v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver za účelom kúpy motorového vozidla. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že vzhľadom na nezaplatenie finančných záväzkov žalovaným odstupuje podľa čl. 6.3. Všeobecných zmluvných podmienok od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX. Odstúpenie od zmluvy nadobudlo podľa žalobcu dňa 15.1.2010, žalovaný túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepopieral, nenamietal, súd nemal preto dôvod túto skutočnosť považovať preto za spornú a osvojil si uvedenú skutočnosť.

Súd sa s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. musel zaoberať ex offio otázkou premlčania uplatneného nároku. V danom prípade platí osobitná premlčacia doba v dĺžke dva roky, pretože súd je toho názoru, že žalobca sa v prejednávanej veci domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného, pretože sa jedná o plnenie, ktoré vyplýva z odpadnutého právneho dôvodu. Týmto právnym dôvodom, ktorý odpadol, je úverová zmluva, ktorá bola zrušená z dôvodu odstúpenia od zmluvy z iniciatívy samotného žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Objektívny začiatok plynutia premlčacej doby pri vydaní plnenia z bezdôvodného obohatenia (v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nastáva dňom, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, čo v prejednávanej veci bolo dňa 16.1.2010, t.j. deň nasledujúci po dni účinnosti odstúpenia od predmetnej zmluvy a dvojročná premlčacia doba uplynula teda 16.1.2012. V deň podania žaloby (jej doručenia na súd), t.j. 14.2.2013, už dvojročná premlčacia lehota teda uplynula. Keďže došlo k premlčaniu hlavného záväzku (istiny), došlo aj k premlčaniu príslušenstva - úroku z omeškania, preto súd nemohol žalobe vyhovieť a túto musel z dôvodu premlčania zamietnuť v celom jej rozsahu.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., k jeho aplikácii súd uvádza, že toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offio, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania)

vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Súd za taktiež zaoberal námietkou žalobcu (jeho zástupcu) ohľadom toho, že súd by nemal posudzovať plynutie premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., nakoľko žalobca si uplatnil svoj nárok najskôr na Rozhodcovskom súde, pričom Rozhodcovský súd komory arbitrov ako stály rozhodcovský súd vydal dňa 30.11.2011 rozhodcovský rozsudok č.k. 123/2011/KA. Súd v tejto súvislosti v prvom rade uvádza, že plynutie premlčacej doby posudzoval podľa § 107 ods. 1 (nie § 101) Občianskeho zákonníka z vyššie uvedených dôvodov. Čo sa týka tvrdenia zástupcu žalobcu, že žalobca si uplatnil svoj nárok najskôr na Rozhodcovskom súde, pričom Rozhodcovský súd komory arbitrov ako stály rozhodcovský súd vydal dňa 30.11.2011 rozhodcovský rozsudok č.k. 123/2011/KA, treba uviesť, že zástupca žalobcu k svojmu faxovému podaniu predmetný rozhodcovský rozsudok ani nepriložil, tento bol súdu doručený až dňa 9.10.2015, t.j. po uskutočnení pojednávania vo veci samej (vyhlásení rozhodnutia vo veci samej). V čase vyhlasovania rozhodnutia teda súd ani nemal preukázané tvrdenia žalobcu (jeho zástupcu) o existencii predmetného rozhodcovského rozsudku, na ktorý zástupca žalobcu (ako osoba s právnickým vzdelaním) poukazovala. Zástupca žalobcu za týmto účelom ani nepožiadala súd o odročenie pojednávania, na pojednávanie sa nedostavil, no predovšetkým ani nenavrhoval dokazovanie listinným dôkazom - predmetným rozhodcovským rozsudkom. Ak žalobca mienil v tomto smere preukázať nejaké skutočnosti, bolo jeho procesnou povinnosťou navrhnúť v tomto smere dokazovanie, čo však neuskutočnil. Napriek uvedenému súd poukazuje na písomné vyjadrenie samotného žalobcu (jeho zástupcu), že predmetný rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom z dôvodu, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - rozhodcovskú doložku, ktorá nebola individuálne dojednaná. Ide pritom o podstatnú skutočnosť, nakoľko podľa § 112 Občianskeho zákonníka (nie § 110 ako uvádzal žalobca) je nepochybné, že uplatnenie práva na príslušnom (teda aj rozhodcovskom súde) má za následok spočívanie premlčacej doby. Na to, aby prestala plynúť premlčacia doba však treba, aby veriteľ (žalobca) uplatnil svoje právo u príslušného orgánu, no podľa súdu v rozhodcovskom konaní nebolo právo uplatnené u príslušného subjektu, čo vyplýva zo samotného tvrdenia žalobcu, že predmetný rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom z dôvodu, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - rozhodcovskú doložku. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva okrem iného v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Len platná rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť. Vychádzajúc z tvrdenia zástupcu žalobcu, teda že zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - rozhodcovskú doložku, je potrebné uviesť, že následkom neprijateľnosti zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky je absolútna neplatnosť rozhodcovskej doložky (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného dôvodu má súd za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Podmienkou na spočívanie premlčacej doby nie je uplatnenie práva u akéhokoľvek orgánu, ale len u orgánu príslušného, teda takého, ktorý je na takéto rozhodnutie príslušný aj právomocný. V tomto prípade však žalobca, resp. jeho právny predchodca uplatnil právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde teda o uplatnenie práva u právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde teda o uplatnenie práva u príslušného orgánu, a tým nie je splnená podmienka uplatnenia práva u

príslušného orgánu v zmysle ust. § 112 Obč. zák. Po dobu trvania rozhodcovského konania teda premlčacia doba plynula a nespočívala.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a žalovanému, ako úspešnému účastníkovi konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žalovaný návrhom neuplatnil priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)